

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, November' 14-dikén, 1820.

Frantzia Ország.

Abból a' proklamátzióból, melyet a' közelebb költ M. Kurirban közlöttünk, melly által tudniillik a' Király a' Választó jussal bíró lakosokat egész Frantzia Országban meghívta, hogy olly embereket váloszszanak képviselőknak, a' kik felől meggyőzöttetve vagynak, hogy a' Királyi Országlásnak, a' Királyi familiának, 's a' Constítúciónak barátjai legyenek — 100,000 olly szép exemplárokat nyomtattak, hogy valósággal el lehet rollok mondant: fac simile! — 's az Országban minden Választó polgárhoz különössen küldöttek egy-egy exemplárt.

A' Párisi Érsek Pásztori Levelet bocsátott széllyel a' Papsághoz, melly által meghagyta nékiek, hogy ugyan ezen tárgyra nézve, Fogadástételi (Votiv)-Szent Lélek - Misét mondjanak.

Az az Imbert nevű katoná a' testörző seregből, ki a' Junius' 3-dikán Párisban történt lárma' alkalmatosságával azt a' Lalemand nevű törvénytannaló ifjat mejbe lötte, a' ki ezen seb miatt azután nem soká meghalálozott, e' napokban hadi tanács' elejébe állittatván, a' vád alól feloldoztatott 's szabadon bocsáttatott. Mentégére azt hozta-fel az ő Védője Coutüre nevű Prokurátor, hogy szolgálatban volt, midőn a' lövést tette, és hogy a' Király a' testörző sergect ezen alkalmatossággal tett szolgálatjokért már meg-

dicsérte: melyre nézve ezen katonát se' lehet hibásnak tartani, mint ezen sergectnek egyik tagját.

Corsica szigetén Ajaccio nevű kisded várostól nem meszsze nevezetes gyilkosság történt. Ezen városnak perelintező (Instructions) Birája, négy Politziai katonával, a' Királyi Prokurátor Adjunktusával 's még egy Iródeákkal kiküldetett, hogy Bastelica nevű helységben, a' hol egy díófa felett támodott veszekeedésben két gyilkos halál történt volt, Facti Speciest csináljanak. Ő, a' munkának elvégzése után vissza tért Ajaccio felé, a' melly útjában olly lövést tettek reá, hogy két golyóbis erte, 's fél óramulva meghalálozott. E' már a' harmadik törvényes személy, kik illy foglatosságba küldettetvén, ámbár fegyveres kísérek voltak vélek, még is illy rútol meggyilkoltattak mostanság.

Az az Oberster Brice, kiről irtuk, hogy a' Belgiumi Országlószék által Lütlichből a' Frantzia Országlószék' kívánságára kiadatott volna, ugyancsak a' Lütlich Ujságlevelek szerént, a' Frantzia határszélén-túl, szabadon bocsáttatott. — A' Pairkamara' Biztossága is szabadon bocsáttatta Villemejan nevű Kapitányt és Chaubrand Hadnagyot, kik mindketten a' testörző seregbéliek 's az utóbbi özszeesküvésért fogattattak volt el, valamint Oberster Brice is.

Az Artéziai Gróf (Monsieur) azon-

)

nemzeti sereghéli négy katonákat, kik a' Menyének (Berry Hercegnének, lebetegedésekor éppen strázsán lévén, a' Bordeauxi Herceg születésén mint tanúk jelen voltak, magához hivatván, mindenkinek egy-egy arany piksist ajándékozott, mellyeknek fedelén a' Princzné képe találtatik.

A' mit feljebb a' fac similéről említünk, egy későbbi Monitör fundamentum nélkül valónak mondja lenni annyiban, hogy csak közönséges kö-mettzési irással készítették 's küldettettek a' Válosztó polgárokhoz.

Ugyancsak ezen Monitör jelenti, hogy a' Spanyol, Lukkai, Szakszoniai, Badeni, Pruszsiai 's a' Romai, Udvaroknak Párisban lévő Követeik, Oktober' 22-dik és 30-dik napjain beadták a' Királynak magános audientziákon a' Bordeauxi Herceg születéséért szerencsét kívánó irásaikat Udvaraik' nevében.

Meghatározván a' Spanyol Cortesek, hogy 100 Reálokat, vagy 15 millió Pias-tereket (Spanyol Thallérokot) vegyenek költsön, ezen summát nékik Párisban két Váltó házak, egygyik a' Lafitte és Társasága', a' másik Hardoin' és Hallard' házaik, megígérték, 's a' rolla való Egygyezést Oktober' 30-dikán a' Párisi Börsében megerősítették.

A' Gravier, Bouton, és Legendre proccessusokról, kiknek megítéltetését pénteki Ujságunkban röviden említettük, annyit irtak két napok alatt az Ujságlevelek, hogy talám három M. Kurir is kitalne belöle. A' lehetőségig öszszeszeritva ennyiben áll a' dolog: —

Oktob. 17-dikén kezdődött-el a' per' folyamata. Graviernek valami Leydet nevű, gyermekségétől fogva való barátja, árulta-elöket. Leydet régebben betűszedő volt Didot Firminnél. Hogy most

mi ember, nem tudatik, minthogy azólta, hogy barátjait elárulta, útat vesztett Francia Országból. Gravier e'képpen beszélt elő a' maga környülállásait. Ő, egykor egy Regiment' Kvártélymestere volt; 1818-ban Párisban lakott, a' hol külömbkülömb nevezet alatt fennálló, evő ivó, flangérozó, a' világot tréfának tartó társaságokban töltötte idejét, a' melly társaságok illy nevezetek alatt esmeretesek: les Epicurêens, les Sans-gêne, les Gais-Lourons, les enfans de la Folie, les Ecu-reuils, a' melly társaságokban ök nem csináltak egyebet, hanem csak ettek, ittak, pipáztak, a' világi bolondságokon kaczagtak, tréfálódtak, 's a' többi. A' politikáról köztök szó sem volt soha, mint-hogy az ö céljok csak a' volt, hogy kaczagjanak. Egy illy társaság tartotta a' maga vidám gyűléseit Legendre nevű borkörtsmárosnál is. Történt, hogy Gravier és Leydet valamelly lakadalomba hivattattak; ök tehat, hogy a' lakadalmi gyűlésnek valami időtöltést csinálhasanak, abban egygyeztek-meg, hogy Bouton, ki a' tűzjátékhoz jól értett, holmi efféle darabokat készítsen, hogy a' lakadalmas háznál tréfálkodjanak általok. Nékiek azonközben ki kellett maradniok a' társaságból, minthogy Leydet rossz hírű ember lévén, a' hivatalosok véile egygyütt nem akartak lenni, 's érette Gravier is kimaradott. Már most'hát azon gondolkoztak, hogy mit csináljanak a' megkésztett tűzjáték szerekekkel. Leydet illy jóvallást tett: „Lobbanttsuk-fel öket a' jövő éjjel a' Thüilleria-kertben; a' lárma a' strázsa csoportok majd ki fognak állani; holnap az Ujságok is sokat fognak rolla irni; 's e' nekünk időtöltést fog okozni. A' tréfa Aprilis' 29-dikére virradó éjjel ment véghez, 's Leydet más nap így szólott Gravierhez: „E' szép tréfa vala; én

és a társaim sokat neveltünk rajta; én ezer féle költeményeket beszéltem társaim előtt a petárdáról; a tréfát még egyszer meg kell tennünk, 's a többi." — Gravier nem akarta elébb reá venni magát az új próbatételre, hanem Leydet addig beszélt neki míg reá beszéltte: melyhez képpent Május 6-dikán éjjel vittek a második petárdát a Thuilleriába azon grádics kis ajtaja mellé, hol a Berryné ö K. Herczegaszsoyysága lakhelyére feljárnak. Hanem az ő czelja (mondja Gravier) így is a volt, hogy mihelyest Leydet tölle elválk, ő (Gravier) a petárdát a helyett hogy fellobbantáná, egyenesen a Froirdmanteau ucza csatornájába viszi: de nem hajthatta végre feltett czelját, minthogy alig távozott tölle Leydet 15 lépésnyire, és ő alig lépett-be a kis ajtóhoz, az ugyancsak Leydet által lesbe-állított Politziai személyek azonnal ott termettek, 's őtet meglepven fogságra vittek. Azt is szükség megjegyezni (mondja Gravier), hogy ez a második petárda nem 3 fontos, mint a vádolók mondják, hanem alig 4 unciás volt. Az égő cigarra azért volt a szájába, hogy azt ő többire mindenkor ott szokta volt hordozni. — Ennyiből állottak a Gravier' menttségei.

Utánna Boutont állították elé, a ki ekképpen beszélt: Ö Kurir volt; a Kurirságból 1815-ben tettek-le. Régebben tüzmasterségi szerék' készítésének tanulására adta volt magát, mely mellett valami fellobbanás' alkalmatosságával csak nem elvesztette szemei' világát. A petárdák már jó ideje hogy a házhéján készen heverték, 's végre a barátjainak ajándékozta, hogy valami lakadalmi társaságban töltsenek időt azoknak fellobbantásával. A barátjai még négy sorú verseket is készítettek ugyan ezen petárdáknak dicséretére.

A megmaradott puskaport 's rakrétákat ő maga azután az árnyékszék' göndrébe vetette, minthogy már egyszer 1818-ban az afféle puska porral való munkálódásért vizsgálás alá vonattatott 's most azt hallotta volt, hogy ott, a hol lakott, házi vizsgálódást akarnak tartani. A mi a petárdáknak a Thuillerában lejéndo fellobbantását illette, ő errol csak a közönséges hír által tudósittatott; a lobbanást ugyan egy szomszéd kortsmán ő is hallotta, de ennek csak akkora csattanása volt, mint egy közönséges puska lövésnek." — Megkérdeztvén Bouton a Birák által, hogy hol volt az a lakadalom, melyről emlékezett, 's a hol a petárdáknak fel kellett volna lobbantódnia? az erre való felelettelekben ellene mondott Graviernek, 's olrontotta annak menttségeit, 's zürzavarba hozta a magok ügyét.

Végezetre Legendre is eléállított. Ö régen a testörző ágyuzó sereg' szekereinél szolgált. Most borkorcsmáros. Egész menttsége abból állott, hogy ő ezen petárdahistoriából töllyességgel semmit se tudott. Az a szoba, a hol nálla a Vieux Sant-gene (Regi Sz. Gehenna) társasága össze szokott volt gyülekezni, olly kicsiny, hogy ő abban hat személynél többet soha meg nem számlált. — Ezzel az ítélőszék' ülése 17-dikben félbe szakasztott.

Oktober' 18-dikán illy nevezetesebb környülállások fordultak elé ezen ítélőszék' előtt. A kortsmáros Legendre' jegyző könyvében valami hegyestörnek rajzolatja találtatván, kérdezték tölle a Birák, hogy mire való az ott? ki festette azt oda, 's a többi? Legendre úgy felelt, hogy meg lehet, hogy Gravier írálta oda. Gravier azt mondta, hogy nem ő, hanem Leydet cselekedtte, még pedig csak azért, hogy őtet annál könnyebben

a' Politzia' kezibe jádzhassa. — Az ítélőszék' Elölülője nagyon sajnálta, hogy ez a' Leydet elszökvén személlyesen ezen ítélőszék' elejébe nem czitáltathatik: a' mi pedig azt az irást illeti, melly által ő Graviert és Boutont elvádolta, ezt a' törvények szerént nem szabad az ítélőszék' elejébe terjeszteni. — A' bünösök' Prokurátorai kinyilatkoztatták, hogy ők nagyon szeretnék ezen vádoló irást olvasni: de nem nyerhették-meg kivánságokat.

Most már azon tanukat állították elé, kik a' csattanást vagy dördülést hallották. Egygyik azt mondta, hogy olly nagy volt a' dördülés, mint ha 4 fontos ágyut löttek volna ki. A' másik azt mondta, hogy néki úgy tettett, mint ha valaki magamagát lötte volna agyon. Ott közel egy deszka fal mellett egy 12 esztendős gyermek aluván 's az ott való vizsgálódás miatt felköltetvén, ez azt mondta, hogy ő semmi dördülést nem hallott. — Ezek után azon Politziai emberek is elé állítottak mint tanuk, a' kik Május' 6-dikán, vagy 7-dikére virradó éjjel, mikor Gravier a' második petárdát a' Thuillera' kis ajtajánál le akarta tenni 's elsütni, a' lesből elé ugrottak 's ötet meglepven, minekutánna egy jó pofot is adtak volna néki, megfogták 's elvitték; 12-ten vagy 15-tön is voltak, kik a' lesből elé ugrottak; a' vezérjek valami Rivoire nevű békebiró volt, a' ki illy vallást tett: „Tudósittatván a' Gravier' szándéka felől, Május' 7-dikén (és így nem 6-dikán) embereimmel estve lesbe állottam. Látván, hogy egy czipó hatú emberke oda sunnyogván a' kis ajtón belépik 's lehajlik, felkiáltottam: hogy itt az emberünk! ennek hallására az én embereim, mint a' vilámlás, úgy oda ugrottak 's ökemet meglepték. Én egygyik karját, egy Politziai Inspektor a' másikat, megragadtuk, 's úgy

vittük mint valami Szent Testet (Corps-Saint.) Meg lehet, hogy talám egy kevéssé gorombácskán is bántunk vele, hanem mikor valakit illy tetten rajta kap az ember, nem szokta azt kalap'-levéve kérni, hogy engedje-meg elfogattatni magát. Az is meg lehet, hogy talám pistollyal vagy hegyes törrel fel volt fegyverkezve.“ — A' Gravier' Prokurátora felszollalván azt mondta, hogy ő itt ellenmondást veszen észre a' Politziai Inspektorok' beszédében, minthogy az egygyik (Gannat) azt mondja, hogy a' petárda a' Gravier' karjáról egy madzagnál fogva függött-le, a' másik (Rivoire) pedig azt erőssiti, hogy Gravier, mikor meglepték, a' petárdát a' kezéből éppen le akarta tenni a' földre, 's az égő cigarra a' szájában volt. Hogy tehát ezen ellenmondás szemmel látható magyarázat által elhárítottjék, abban egygyeztek-meg a' Birák, hogy a' nevezett Politziai két tiszturakat hívják-meg, hogy cselekedettel mutassák-meg, miképpen esett a' Gravier' meglepettése: a' pofoncsapást mindazáltal elhagyhatják. Ki is állottak. Rivoire a' Gravier, Gannat a' Rivoire' személljét viselte. Annak karjáról a' petárda függött. Ez amannak néki rohant, 's karon megragadta; a' másik (Dávid nevű), a' földhöz csapta (itt már a' pofoncsapás következett volna, de ez elmaradott). Azonban két más Inspektorok, Fiches és Lambrequin nevéek, elé állván, olly nyilatkoztatást tettek az előbbeniekkal ellenkezve, hogy a' petárda, mikor Gravier megfogattatott, a' földre már letétetve volt. — Ezen ellenmondások ennyibe' hagyattatván, már most a' Bouton elfogattatásának környülállásai vétettek vizsgálás alá, a' melly 7-dikben éjjel történt. Felölle ezeket mondták az Inspektorok: Mikor hozzá mentek, hogy elfogják, ő, őket tolvajoknak tartot-

ta, 's a' ház' ajtajit bezárta. Mikor a' következett reggel 5 órakor kí akart menni, akkor csipték-el. Három tűzjáték-mesterek is megkérdeztettek a' petárda' nagyságának megítéléséről; a' kik úgy ítéltek, hogy 4 unczia puskapornál kevésse lehetett több kelé, 's olly rosszúl volt csinálva, hogy vagy éppen semmi vagy nagyon kevés ereje lett volna, ha elsütheték volna is, 's több effélék.

Azt, hogy Gravier és Bouton, minden menttségeik mellett is halálra ítéltettek, Legendre pedig szabadon bocsáttott, már megirtuk. A' két elsőre nyilván kijött az Esküttek' ítélete szerint, hogy valóággal arra czéloztak légyen, hogy a' Kir. Princzaszszony a' dördülés által megijesztetvén, idétlent szüljön.

Nagy Britannia.

A' Királyné' perének folytatása. — A' felső háznak Oktober' 27-dikén tartott ülésében, minekutánna a' Királyné' Prokurátorai három egész napot szüntelen való beszéddel töltöttek volna el, a' Kir. Közönséges Prokurátor állott-fel, 's hasonló hosszan beszélt. A' Lordoktól való kedvezés-kérésen kezdette beszédét, de nem azért, mintha azon dolognak megczáfolását, melly ellen beszélnie kell, nehéznek tartaná, hanem csak azért, hogy a' Királyné' Prokurátorainak három napokig tartott beszédjek által a' Lordok' figyelme már ki volna fároztatva, 's pedig a' dolog' és ezen perlekedés' természetete tölle is azt kívánnyák, hogy is sokáig beszélljen, minthogy mind azokra a' dolgokra, mellyek már a' pernek eddig való folyamata alatt elé fordultak, néki ismét vissza kellett térni, 's mind ismét fel kell hordani: — „A' Királyné' Prokurátorai, úgy mond, akár mit tettett

mondaniok, mindenre tellyes szabadsággal birtak. Az idő pontokat, tettések szerént határozták-meg; a' tanukat annyiszor elé szollitották, a' hányiszor nékiék tettett; az Országlószék nékiék mindent megengedett, a' mit kívántak; egy szóval a' Királynénak, a' mit a' maga' védelmeztetésére szükségesnek tartott, minden könnyebbségek megengedtettek. A' legmegkülömböztettebb tálentnmű törvény tudók állottak elé védelmezésére, a' kik megvakító deklamatiójik, okos megjegyzéseik, 's mardosó szavaknak felhordása által fényeskedhettek. Én pedig nem bírok afféle tálentumokkal, hogy az indúlatokhoz tudnék apellálni; de ha bírnék is, ellenzené ezt nékem az én hivatalom. Az előmbe szabott kötelesség az, hogy a' valóságos történeteket megvállogassam, őket becsek szerént megfontolgassam, 's a' tanuk' bizonyágtételeiket megvisgáljam. Meggyözödve vagyok, Mylordok affelől, hogy ti csak ezen talpköveken fogjátok ítélet-tételeiteket fundálni.“ — Azután azt juttatta eszébe a' Lordoknak, hogy a' Királyné' Prokurátorai már meg egygyeztek légyen abban, hogy, ha a' Királyné ellen kimondatott bizonyágtételeket a' Lordok igazságoknak lenni meg esmérik, ez elég leszen arra, hogy a' vádnak minden pontjai megbizonyittassanak. A' Királyné' Prokurátorainak pedig az a' kötelességek, hogy a' vádnak minden pontjait nyilvánóságosan és tellyesen megczáfolják. Hogy megtették-é ők ezt, a' Lordok' kötelessége leszen megítelni.

Ezek után ismét minden pontokon, vádlásokon, menttségeken, terhelő 's könnyebbitő környülállásokon által ment beszédjével a' Közönséges Prokurátor, 's Oktober' 28-dikán is ezen beszéddel foglalta-el az ülést egész délutánni egy óráig, a' midőn megállapodván engedelmet kért

egy kevés pihenésre: Az alatt, míg ezen halgatás tartott, Brougham fellálván, azt mondotta: Hogy ő éppen most néhány olly levelekre akadott, mellyeket a' Hannoverai volt (de már meghalálozott) Követ, Omte da Ur, a' Királynénak külömbkülömb cselédjeihez irt, és ezekben őket arra kérte, hogy mint tanuk a' Királyné ellen tegyenek bizonytságot; melyre nézve azt kívánta Brougham, hogy ezen leveleket terjeszthesse a' Lordok' elejébe, annak megmutatására, hogy a' tanuk ingerlés által vétették arra, hogy a' Királyné ellen bizonytságot tegyenek. — Denman, a' Királyné második Prokurátora is felszollalván, a' Lordokat, kik egy orányi nyugodalomra a' szálábói ki akartak menni, kérte, hogy maradjanak benn, 's halgassák meg ezen leveleket, mellyek a' Követnek Omte da Urnak tulajdon keze' aláírásával készültek, 's nyilván kimutatják, hogy ő, a' Királyné' cselédjeihez, nevezetesen Dumont leányszszonyhoz a' Királyné' Komornájának testvéréhez irván, őket 's nevezetesen ezt, arra ösztönözte, hogy tegyenek bizonytságot ő Felsége ellen. — Ezen Újságnak hallására nagy zsihongás támodott a' Lordok között; egy rész morgolódozott; a' más rész azt kiáltozta, hogy tarttsák a' rendelésekhez magokat. A' Királyi Közönséges Prokurátor felállván, azt kérdezte: Hogy történt-e valaha illyen dolog, hogy a' perlekedésnek folyamata illy rendetlenül, 's illy véletlen módon félbeszakasztatott volna? Lord Donnoughmore a' Prokurátor' pártját fogta, azt mondván, hogy a' perlekedések' folyamata illy idéetlen incidens által még soha félbe nem szakasztatott. Liverpool azt mondotta, hogy ez a' jelentés-tétel más időben akár mikor jó lett volna: de éppen ezen szempillantatban nagyon illet-

len. — Brougham úgy felelt, hogy ő azt gondolta, hogy hivatalos kötelessége ellen vét, ha ezen levelekről, mielőlyest őket kezéhez kapta, jelentést nem teszen a' Lordok' házának. — Lord Holland a' Brougham' pártját fogta, azt mondván, hogy ez olly dolog, a' melyről nem lehetett tüstént jelentést nem tenni: annak meghatározása pedig, hogy most akarják-e ezen leveleket által venni, vagy más időben, a' Lordoktól függ. — Kiküldettetvén a' Királyné Prokurátorai a' szálából, nagyon heves vetekedés támodott a' Lordok között, a' felett: hogy most mindjárt elfogadják-e ezen leveleknek közöltetését, vagy más időre halaszszák?

* * *

A' Királyné' Camerariusai Craven és Gell Urak az ő Felsége' nevében olly hirdetést tettek a' Timesben közönségesse, hogy mivel már az őszi rosz idők elkövetkeztek: tehát Oktober' 30-dikán túl semmiféle köszöntő Követtségek ne tegyenek útakat ő Felségéhez.

Szakszen Koburgi Leopold Herczeg Oktober' 27-dikén a' Királyné' lakhelyénél hajtattván-el, a' kapu előtt megállapodott, 's a' Királynéhoz felküldvén egészsége felől tudakozódást tétetett, minthogy olly hir terjedett volt el, hogy hirtelen megbetegedett volna. A' hintóból azoközben maga a' Princz nem szállott-ki: 's a' tudakozódást is csak a' Camerarius által Lord Hamiltonnál, a' Királyné' fő Camerariusánál, tétette.

* * *

Későbbi levelekben olvassuk, hogy Szakszoniai Coburg Leopold Princz, másod versbéli látogatást is tett a' Királynénál mint boldogult felesége' édes anyjánál, a' melly látogatásokat némelly

Ujságlevelék a' Királyné' ügyére nézve kedvező előjeleknek tartják lenni.

Spanyol Ország.

A' Státustanácsra nézve illy határozást tett a' Cortesek' gyűlése: Azon Státustanácsosok, kiket a' Cortesek' gyűlése kinevezett, hivataljokban mind meghagyattatnak; azok a' Státustanácsosok, kik a' határ nélkül való hatalmú uralkodás alatt valamin bünt tettek, azért számadásra vonattathatnak; minthogy a' Constitúzió az Amerikaiak és Spanyolok között semmi különbséget nem esmér, tehát mind ezek mind azok egyenlő jussal neveztetethetnek Státustanácsosokká; most meghagyatik a' Státustanácsosok' száma 30-czán, hanem a' jövő gyűléskor 40-re pótoltatik; minden Státustanácsos, ki az 1814-dik esztendő Májusának 4-dik napjától fogva 1820-nak Mártziusa' 9-dik napjáig, az Országlószéktől a' Patrióták ellen valamelly Biztosságot elfogadott, vagy pedig valamelly ítélet-tételben ellenek vok-solt, a' Státustanácsból kilépni tartozik.

Az úgynevezett Persákra, vagy azon 69 Képviselőkre nézve, a' kik 1814-ben a' Constitúzió ellen protestáltak, amnestiát határozott a' Cortesek' gyűlése, illy hozzátétellel: Hogy a' nemzet' bizodal-mát elvesztették, és hogy Válosztási jus-soktól, valamint szintén minden hivatal-jaiktól, penziójiktól, 's egyéb Királyi ke-gyelmektől, mellyeket akár az 1814-dik esztendő előtt akár azután kaptak, meg-fosztattassanak.

Portugallia.

A' Portugalliai revolúziós Junta Ok-tober' '6-dikán az Országnek minden fő Nemeseihez olly parancsolatot bocsátott, hogy a' mondott hónap' 11-dikén minnyá-jok vagy személyesen, vagy pédig, ha

törvényes akadályok által meggátoltná-nak, tellyes hatalommal felruházott kép-viselőjik által, Lisbonában az Orszlószék' palotájába', jelennyenek-meg, a' végre: Hogy a' Juntának, a' Corteseknek 's az ezek által készítettendő Constttúziónak, a' Catholica Religiónak, 's az Országló Braganzai Felséges Háznak hűségére, es-küdjenek-meg. Hasonló parancsolatot kül-dött ugyan ezen Junta a' Patriarkhá-hoz, az Érsekekhez 's minden Papi Szer-zeteknek Elöljáróikhoz, a' kikre egyszers-mind az is szorosán reájok bizatott: Hogy az alattok lévő Papságot ugyan ezen dol-gokra eskessék-meg, 's templomaikban az utóbbi történetekért énekeltessenek Te Deum laudamus t.

A' Lisbonai Ujság Oktober' 14-dikén olly Végzését hirdette-ki a' fenn-nevezett Juntának, melynek foglalatja által oda van a' czélzás, hogy a' külső Országokon kijövő könyveknek és Ujságleveleknek Portugalliába való behozattatása 's köz-ke-zekre való bocsáttatása megkönnyebbites-sék.

Nápoly.

A' Nápolyi kikötőhelyben egy idő-olta hat Ánglus hadi hajók tartózkodnak, ugymint egy 84 ágyus linea hajó, három 44 ágyus fregátok, 's két 18 ágyus Cor-vettek. — Ugyancsak a' Nápolyi kikötő-helybe, az il-Tartaró, il-Leone, és il-S. Antonio nevű postahajók által vezetettev hat szállító hajók eveztek-be, mellyek a-zon Nápolyi katonákat hozták vissza Si-ciliából, a' kik Palermóban Julius' 15-dik és 17-dik napjain elfogattattak volt. — Ugyan ezen hajókon hozták, mint fog-lyot, Vaglica nevű esmeretes Páttert is, kit a' Palermói lakosok ezen véres ve-rekedések' alkalmatosságával, a' magok' Obersterjekké neveztek volt.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Pestről Nov. 8-kán (a' Magyar Ujságból):

Tegnap a' Pesti Királyi Universitas a' Szent Lélek segítségül hívásával kezdte ezen iskolai esztendőt. A' nagy Misét Fő Tisztelendő Lubisics Ignác Apátor és Pozsonyi Kanonok tartotta, mellyen minden Tudomány Karoknak Tanítói és a' Tanulók is istenes ájtatossággal jelen voltak. Onnan az Universitas nagy palotájába ment az egész gyülekezet, a' hol Nagyságos Vucsetics Mátyás Ur, mint ez idei Rector Magnificus, igen fontos beszédet tartott a' Tudománynak a' jó erköltsökkel összekapcsoltatásáról, 's mind régi, mind újabb példákból megmutatta, hogy valamint a' polgári társaságokat, úgy egyes Nemzetségek' boldogságát is az Isteni tiszteletnek elmúlasztása, a' zabolátlan élet, a' bujaság, és fényezés forgatta fel.

Budán a' minap említett pompás halotti Mise Schwartzenberg Károly Hercegnak, az Udvari Hadi Tanács néhai Elölülőjének, tiszteletére November' 3-dikán e' képen ment végbe: A' Katona templom, egykor a' SzürkeBarátoké, fekete posztóval volt bevonva; a' közepén külömbkülömbféle fegyverekkel, és hadi martalékokkal, nem külömben ő Hercegsége czimerével ékesített gyász koporsó állott, melly körül a' Gránátérosok, valamint egyébütt is, tettek tiszteletet. Megjelentek ezen halotti innepre ő Cs. K. Fő Hercegsége Jó'sef Nádor Ispány, Ferdinand

Királyi Fő Herceg, Magyar Országai Fő Hadi Kormányozó, a' két városbeli Generalisok, Fő Tisztek, és orizeten lévő Katonák, a' Hadi és Polgári fő Hivatalok, a' fő Nemesség, és a' két város Magistratusai számos egyéb lakosokkal. A' szomorú Ájtatosságot Méltóságos Paintner Mikály Noviai Püspök, és a' Királyi Magyar Helytartóság Tanácsossa tartotta. Az egész innepnek pedig különös méltóságot, és szivreható tekintetet szerzett az, hogy a' két városból egybegyűlt nevezetes Muzsikusok egész tökéletességgel vitték végbe (muzsikáltak) ama híres Mozárt Requiemét.

B é c s.

A' Tropauból November' 10-dikén indult Ujságlevelek szerént, Pruszus Király ő Felsége is megérkezett oda November' 7-dikén. Császárunk ő Felsége a' Lobschütz felé vivő úton csaknem a' határszélig elejébe ment ő Királyi Felségének, a' ki, és fija, a' Királyi Koronörökös Herceg — ki is édes attyának Lobschützig elejébe ment vala — minekutánna Császár ő Fgével öszszetalálkoztak, azután hárman egy hintóban ülve folytatták útjokat Tropaufelé, a' hova 101 ágyú-lövések 's számtalan sokaságnak Éljenkiáltozása, 's az utzákra kiállittatott fegyveres sereg' kettős sorai között mentek-be a' Báró Gastheimbisch házhoz, a' melly, Király ő Felségének számára szálásúl felkészítettet.

Az Orosz Császár ő Felsége testvérhuga Mária Nagy Hercegaszszony is megérkezett Tropauba.

Redaktor: Pánczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Ober-Passauer - Hof Nro. 396.)